СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
РІК LVII. Ч. 73. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 30-го БЕРЕЗНЯ 1949. No. 73. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 30, 1949. VOL. LVII.
ТРИ ЦЕНТИ в Злуч. Держ. Америки ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ВІДОЗВА

ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ДО НОВИХ УКРАЇНСЬКИХ ІМІГРАНТІВ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ І В КАНАДІ

НОВІ АМЕРИКАНСЬКІ І КАНАДІЙСЬКІ УКРАЇНЦІ, БРАТИ І СЕСТРИ:

Український Народний Союз вітає Вас на цій благословенній, бо вільній Американській Землі.

П'ятдесятп'ять років тому українські піонірі в Америці створили цей Український Народний Союз, щоб „з'єднати братньо всіх американських українців і їх потомків без огляду на їх політичні чи релігійні переконання", щоб „нести моральну і матеріяльну допомогу своїм членам та дбати про їх духовий і матеріяльний добробут", щоб „двигнути нашу іміграцію духово, стерти з неї печать рабства та відкрити їй очі до світла правди і знання" та щоб „давати матеріяльну і моральну допомогу Рідному Краєві і допомогти йому здобути собі свою правду і свою волю в своїй хаті".

П'ятдесятп'ять років Український Народний Союз найбільшим вкладом труду, праці і жертв здійснює успішно ці свої цілі, об'єднавши для них вже понад 50,000 найсвідоміших американських українців та здобувши понад 10,000,000 дол. майна. За тих 55 років Український Народний Союз створив історію і немає сьогодні ділянки українського громадського життя в Америці, яка не носила б його печаті, як і немає важливішої ніституції ані акції в Україні, що їх Український Народний Союз не піддержав би та яким він не допоміг би впродож цих п'ять десятків років своєї історії.

Коли під час і після Другої Світової Війни сотні тисяч українців були змушені ворогом покинути свою Рідну Землю і коли лиха доля розпорошила їх по всіх бездоріжжях світу, Український Народний Союз по своїм силам і можностям взяв рішальну участь в зорганізованій для них допомоговій і ратунковій акції, що проявилося головно в цій величезній піддержці, що її Український Народний Союз, його орган „Свобода" та ввесь великий загал його членства від самого початку дають Злученому Українському Американському Допомоговому Комітетові. І коли сьогодні ця праця дає такі благородні наслідки, коли в кожному транспорті нових імігратів творять великий відсоток українці, то ці успіхи є теж успіхами Українського Народного Союзу та його членства.

Головний Уряд Українського Народного Союзу з вдовіллям і признанням стверджує що Ви, опинившись на цій вільній американській і канадійській землі, відчули і зрозуміли вагу і значення Украіцького Народного Союзу в українському житті та оцінили його працю. Доказом цього може послужити факт, що протягом минулого року понад 1,000 нових українських імігрантів в Злучених Державах і в Канаді стали членами цеї всенародної української організації, Українського Народного Союзу. Деякі з Вас стали його членами вже в перших місяцях, а то й тижнях після свого приїзду. Цей факт ще більш наглядний в цьому році, бо між всіми новими членами, які вступили до Українського Народного Союзу в перших двох місяцях цього року, вже около 80% творять нові імігранти.

Стверджуючи це для історії, Головний Уряд Українського Народного Союзу, з нагоди свого річного засідання, звертається до Вас усіх, тих, що вже приїхали і які ще приїдуть на цю вільну землю, з гарячим закликом:

Вступайте в ряди Українського Народного Союзу. Допоможіть здійснювати ці високі ідеали, що їх поклали в основу цеї організації її перші піоніри; допоможіть двигати цей тягар праці і обов'язків, що на неї наложили історія та важкі обставини українського народу. Долучіться до цего Українського Народного Союзу для спільних ідей, для спільної праці в спільних інтересах та для спільного добра нашого народу, нашої громади, нас усіх разом і кожного зокрема.

Сплетені американський і український прапори та дружньо стиснені руки на членських відзнаках У. Н. Союзу стали символом цієї організації. Закликаємо і Вас стати під цим символом! Злучімо наші руки, наші сили в дружній праці та під американським і українським прапорами йдімо до спільної мети, до кращого завтра!

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ:

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ: **Микола Мурашко**, гол. предсідник; **Григорій Герман**, заст. гол. предсідника; **Марія Малєвич**, заст. гол. предсідника; **Дмитро Галичин**, гол. секретар; **Роман Слободян**, гол. касієр.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ: **Дмитро Капітула, Володимир Гірняк, д-р Амвросій Т. Кібзей, Іван В. Іванчук, Степан Куропась,**

ГОЛОВНІ РАДНІ: **Павло Дуда, Степан Слободян, Іван Романишин, Тарас Шпікула, Володимир Дідик, Ґеновефа Зепко-Жеребняк, Микола Давискиба, Іван Кокольський, Дмитро Шмаґала, Олена Штогрин, Петро Кучма.**

Джерзі Сіті, Н. Дж., дня 24. березня 1949.

„АМЕРИКА В СИЛІ СТРИМАТИ НАЇЗД, ЯКЩО ДО ЦЬОГО ДІЙДЕ"

Вашинґтон, 28. березня. — Луїс Джансон, 58-літній уроджeнець Вест Вирджінії, склав присягу як секретар оборони. Він приходить на місце першого секретаря оборони Джеймса Форестала. Підчас церемонії присяги на подвірю секретаріяту в Пентаґон будинку зібралося 10,000 визначних видців, між ними уступаючий секретар і інші члени кабінету та високі військові офіцири всіх трьох ділянок оборони. Після складення присяги Джансон оприлюднив заяву з 250 слів. У ній виразно зазначив, що Америка не шукає війни, а змагає до миру; що розміри краєвої оборони Америки не походять з її бажання, але були їй накинені; а як „дійде до агресії, то ми переконані, що ми будемо в силі її з针становити".

Медаля Визначної Служби для Форестала.

Після заприсяження нового секретаря, уступаючий секретар оборони, Джеймс Форестал, поїхав попращатися з президентом Труманом до Білого Дому і тут, серед несподіваної церемонії, президент припняв на його грудях Медалю Визначної Служби з висловами відповідного признання. Негайно після того Форестал виїхав на спочинок на Флориду. Туди поїхав теж колишній голова генерального штабу, ген. Двайт Д. Айзенгавер, який захворів серед перепрацювання. Він дістав хвилеву відпустку як президент університету Колумбія на працю при складанні плянів оборони в Вашинґтоні.

ВЗИВАЮТЬ ПІДГОТОВЛЯТИСЯ ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ НЕОБХІДНОСТИ.

Вашинґтон. — Провідні експерти американських комунікаційних систем звернулися до бизнесовців з зазивом зробити свого роду жертву для підготови до національної необхідности. На зібранні 500 провідних бизнесовців промовляв бригадир ґенерал Дейвид Сарноф, предсідник ради Радієвої Корпорації Америки. Він висловив погляд, що військові плянувачі повинні покликати до співпраці найліпші мозки з американського промислу і досвідних лябораторій при плянуванні промислової мобілізації з конечности.

КУПІВЛЯ БІРЖЕВИХ ПАПЕРІВ НА КРЕДИТ ОБМЕЖЕНА ДО 50%

Вашинґтон. — Федеральна Рада Резерви видала розпорядок, щоб обмежити продаж цінних паперів на кредит тільки до висоти 50 відсотків, замість дотеперішніх продажів до 75 відсотків. Рада Резерви каже, що це причиниться до поборення інфляції. Рада каже, що нема потреби купування „на марджін" коли загалом обмежується кредити в підприємствах. Обмеження купівлі „на марджін" причиниться до зменшення спекуляції на біржах.

ПОМЕР МАНІШЕВИЦ, ФАБРИКАНТ МАЦИ.

Маямі Біч, Флорида. — Тут помер у віці 62 літ Джозеф Манішевиц, президент корпорації виробів жидівської пасхальної маци й інших кошерних продуктів. Він був сином рабіна з Синсинаті, який заснував першу фабрику маци. Головне підприємство поміщене в Джерзі Сити, у стейті Ню Джерзі. Фабрику будуть вести дальше його сини.

ЗНИЖУЮТЬ ЦІНУ МОЛОКА.

Ню Йорк. — Францис Еліот, президент Борден Фарм Продуктс оприлюднює, що від пятниці ціна молока буде знижена 1 цент на кварті. Від того дня буде знижена ціна молока і впідприємстві Шефілда та інших дрібніших компаній. Це вже третя знижка ціни молока від січня 1949 р.

ПРИВЕЗЕНО КОСТИ ЛЮДИНИ З-ПЕРЕД МІЛЬЙОНА РОКІВ.

Ню Йорк. — Останки кістяка людини, званої в науці як Парантропос Красіденс, привезено до Ню Йорку з Преторії, в Південній Африці. Знавці кажуть, що це зразок людини в первіснім стані, коли то чоловік мусів боротися за своє існування з сильнішими сотворіннями без приладів.

ВУГЛЕКОПИ ВЕРНУЛИСЯ ДО ПРАЦІ.

Вашинґтон. — Після двотижневих наказних вакацій вуглекопи у стейтах на схід від ріки Миссисипі вернулися спокійно до праці в понеділок 28 березня. Загально кажуть, що голова майнерської юнії, Джан Л. Луїс, плянує якийсь новий трюк при нагоді відновлення контракту в червні. Докищо звісне, що він хоче виторгувати для вуглекопів більші виплати з фонду добродійности. Щоб це осягнути, він хоче збільшити фонд підвишкою доплат до фонду від підприємців.

СТРАЙК РОБІТНИКІВ У ТОВАРОВИХ МАГАЗИНАХ У НЮЙОРСЬКІМ ПОРТІ.

Ню Йорк. — Півтора тисячі робітників у магазинах порту Ню Йорк вийшли на страйк і стримали доставу товарів вартости $100,000,000. Ці товари змагазиновані в складах в Джерзі Сити, Ню Йорку, Брукліні і Стейтен Айленд. Юнія каже, що власники відмовилися вести переговори в справі підвишки платні й тому прийшло до страйку.—У Ню Йорку запанувала теж загроза страйку шоферів на таксівках. Вони належать до юнії під головством Луїса з майнерської юнії.

ВІДМОВИЛИ ПРАВА НЕДОТОРКАНОСТИ ДЛЯ ГУБІЧЕВА.

Вашинґтон. — Департамент стейту формально відмовив права недоторканости Валентинові А. Губічеві, обвинуваченому в шпигунстві проти Злучених Держав. Він вніс протест проти свого арешту на цій підставі, що він приділений до праці Обєднаних Держав.

ЗАКОРДОННІ ДЕЛЕГАТИ ПОЇДУТЬ НА „МИРОВУ МІСІЮ" ДО РІЗНИХ МІСТ

Ню Йорк, 29 березня. — Майже всі закордонні делегати, які прибули на Культурну й Наукову Конференцію для Світового Миру до Ню Йорку, виїдуть за кілька днів в „мировій місії" до різних американських міст, включаючи Нюарк, Филаделфію, Балтимор, Дітройт, Сан Луїс і Лос Анджелес. Після покінчення нарад конференції вибрано „комітет акції", який має скласти програму праці для обєднання людства в мирних цілях. Комітет назвав себе „Культурним і Науковим Комітетом для Світового Миру". Він плянує зібрати мільйони підписів в Америці і вислати до президента Трумана петицію, щоб він втримав мир у світі.

Після конференції в Ню Йорку суд мусів наладнати деякі справи, злучені з пікетуванням конференції патріотичними організаціями. Так д-р Марк Стравс з Бруклина і Ервин Ваґнер з Ню Йорку, мусіли заплатити кару по $25 за те, що перешкаджали газетярському фотографові висвітлювати картини з демонстрації довкруги Медисон Сквер Ґарден; українець Гнат Марчак з Бруклина дістав кару арешту з суспензією за те, що вдарив в лице одного чоловіка, який плюнув на нього, коли Марчак стояв серед пікетчиків.

Негайно після проголошення „мирової комісії" просовєтських делегатів появилися вісті, що патріотичні громадяни міст, у яких відбудуться „мирові зібрання", приготовляються до пікетування „місіонарів" на лад демонстрацій у Ню Йорку

МОСКВА ПРО „ГІСТЕРІЮ РЕАКЦІЇ" В НЮ ЙОРКУ

Москва, 29. березня. — Московська преса подала довгі звідомлення про „небувалий успіх" п'ятиколонної „культурної конференції" в Ню Йорку, що — як відомо — викликала спонтанний масовий протест американців проти допущення большевицьких аґітаторів до цеї країни. Багато місця і уваги приділила цій справі партійна „Правда", пишучи про „небувале зацікавлення конференцією, не зважаючи на всі намагання американських реакційних кол викликати гістерію проти лідерів прогресивних народів, що беруть участь в конференції". Подаючи в своїй редакції виступи поодиноких п'ятиколонників та большевицьких аґітаторів, „Правда" в тому самому виданні передруковує теж новелю Горкого про Ню Йорк, написану ним під час його відвідин в Ню Йорку в 1906 році.

УСПІШНА ПІДГОТОВКА КОНСТИТУЦІЇ РАДИ ЕВРОПИ

Лондон, 29. березня. — Вчора тут почалася конференція представників девятьох західно-европейських країн, завданням якої є провірити та остаточно підготовити проєкт конституції спільної Ради Европи, що опісля мала б бути остаточно них справ заінтересованих країн. В конференції беруть участь представники Британії, Франції, Бельгії, Голандії, Данії, Люксембургу, Швеції, Норвегії, Італії та Ірляндії. Після двох таємних засідань в британському міністерстві закордонних справ, вчора видано офіціяльний комунікат, в якому стверджується, що „конференція почала провірку проєкту для Ради Европи" та що „досягнено у великій мірі спільне порозуміння щодо головних прінціпів пропонованої організації, але ще є теж багато подробиць, що залишаються до вирішення". В комунікаті рівночасно говориться, що „ціллю цеї конференції є досягнути порозуміння щодо всіх питань в цій справі, та підготовити спільні пропозиції, що будуть передані до вирішення конференції міністрів закордонних справ, яка — як можна сподіватися — відбудеться в Лондоні в деякому часі після Великодня". Проєктовану Раду Европи вважається найважливішим дальшим кроком в об'єднанні европейських країн. Рада буде своєрідним европейським надурядом і матиме відповідну екзекутивну силу.

БОЛЬШЕВИКИ ЗНОВУ ДОМАГАЮТЬСЯ ВИДАЧІ СКИТАЛЬНИКІВ З АВСТРІЇ.

Лондон, 29 березня. — Совєтські представники на конференції заступників міністрів закордонних справ, що підготовляють мировий договір з Австрією, вчора знову намарно намагалися вписати в проєкт договору вклявзулю, про примусову репатріяцію скитальників зі західних зон Австрії. Представники Америки, Британії та Франції рішучо спротивилися цим домаганням і конференцію відрочено, не досягнувши жадного есенціонального успіху в нарадах. Під час нарад совєтський представник знову виступив з відомою вже лайкою на скитальників, скріплюючи цим ще більше становище західних представників в цій справі. Згідно зі статистикою, в західних зонах Австрії перебуває під опікою західних союзників приблизно 132,000 втікачів, до яких большевики видвигають свої претенсії.

[illegible] 150 НІМЕЦЬКИХ ФАБРИК.

Лондон, 29 березня (АП).— З авторитетних дипломатичних джерел тут повідомлено, що Британія і Франція погодилися на більшість американських пропозицій та рішили викреслити з листи призначених для розбірки і передачі іншим країнам в характері воєнних відшкодовань 150 німецьких фабрик. Америка пропонувала, щоби зняти з цеї листи 167 фабрик. Рішення винесла спільна комісія, але воно ще вимагає затвердження британського і французького уряду. Рівночасно рішено дозволити німцям на продукцію цілого ряду виробів, що їх раніше було заборонено з огляду на їх можливе використання для воєнних цілей.

НЕ БУДЕ ЗМІН У ФРАНЦУЗЬКОМУ УРЯДІ.

Париж, 29 березня. — Французький премієр Кеій заявив, що у висліді останніх департаментальних виборів, що принесли виразну перемогу партіям урядової коаліції, він буде рішучо протиставитися будьяким змінам в уряді, що їх домагається партія ген. де Голя. Премієр заявив, що в цих виборах він прийняв виклик обох екстремістичних напрямків, націоналістичного під проводом ген. де Голя і комуністичного, але у виборах „нарід Франції виявив недвозначно своє довір'я до уряду".

В ЧЕРВНІ ВІДБУДУТЬСЯ ВИБОРИ В ТРІЄСТІ.

Трієст, 29 березня. — В місяці червні мають відбутися перші в історії „вільної території" Трієсту вибори до міської ради. Загально вважається, що вибори на цій території, яка є під протекторатом Британії і Америки, будуть своєрідним плебісцитом та виявлять волю населення щодо дальшої долі цеї території, іменно, чи вона має залишитися „вільною", чи прилучитися до Італії.

ЧЕРГОВА ВЕЛИКА ПОРАЗКА БОЛЬШЕВИКІВ В ГРЕЦІЇ.

Атени, 29 березня. — Генеральний штаб грецької армії повідомив про чергове розгромлення більшої сили большевицьких партизанів в битві в районі гір Цумерка. Згідно з цим повідомленням, грецькі війська розгромили практично цілу партизанську бригаду. Зі загальної сили около 1,500 большевиків, 242 було вбитих і 447 взятих в полон.

ДОПУСТИЛИ СОВЄТСЬКОГО КОРЕСПОНДЕНТА В АМЕРИКАНСЬКУ ЗОНУ.

Франкфурт, 29 березня. — Бюро ген. Л. Д. Клея дозволило берлінському кореспандентові московської „Правди" відвідати американську зону та зібрати матеріяли про совєтських дітей в таборах скитальників, зокрема в таборі в Бад Кіссінґен, що там повинні бути, згідно з його інформаціями. Це був перший дозвіл на відвідини совєтського кореспондента в американській зоні від часу бльокади Берліна.

ТУРЕЦЬКА ПРЕСА ПРОТИ НЕВТРАЛЬНОСТИ.

Істамбул, 29 березня. — У відповідь на проголошену в урядовому органі „Улюс" думку, що Туреччина на випадок третьої світової війни повинна зберегти „збройну невтральність", майже всі інші турецькі газети відповіли, що така можливість є тепер „леґендою" та що тільки виразне становище Туреччини по боці західних союзників може врятувати цю країну від большевицької заглади.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіті і Закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (англійською Частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СПІЛЬНЕ ДОБРО

Минулого тижня, в днях від 21-го до 25-го березня, відбулися звичайні річні наради Головного Уряду Українського Народного Союзу, попереджені однотижневою контролею діловодства, майна та організаційного життя цеї великої організації американських українців.

Річні збори Головного Уряду УНСоюзу — це приписана статутом рутина, що повторюється кожного року. Проте, це важлива подія, що становить важливий етап не тільки в житті і праці цеї організації, але й в нашому загальному американсько-українському житті. Це вже випливає зі справді всенародного характеру УНСоюзу, його ідей і традицій, його дотеперішньої праці і успіхів та його осередного значення в цілому нашому громадському житті. Під цим кутом відбуваються теж щорічні наради Головного Уряду цеї організації та її загальні конвенції що кожних чотири роки. Під цим кутом треба теж ті наради розглядати і оцінювати.

Зі звітів головних урядників за минулий рік, як також зі загальних підсумків праці УНСоюзу в звітовому році виявляються два головні напрямки цеї праці: союзово-організаційний та загально-громадський. Кожний з головних урядників підкреслював у своєму звіті свою „чисто" союзову та загально-громадську працю. Організація нових членів до У. Н. Союзу йшла впарі з активною участю в допомоговій акції, що її веде ЗУАДКомітет та в політичній акції, що її очолює Український Конгресовий Комітет. Активна участь в місцевому громадському житті, у влаштовуванні імпрез, в культурно-освітній та іншій громадській роботі доповнює цей образ. Головні урядники та широкий загал членства УНСоюзу є не тільки карними і активними членами своєї організації, але вони повинні бути теж прекладниками громадянами під кожним оглядом. Живі ідеї УНСоюзу находять своє всебічне виявлення в живих людях і в цьому криється головна таємниця успіхів цеї організації. Своїми ідеями, своєю працею та своїми досягненнями як і своїм ідеальним получeнням особистих і загальних інтересів свого членства, Український Народний Союз став спільним добром в першій мірі широкого американського і канадійського, а дальше і цілого українського загалу.

На підсумках та досвідах минулорічної праці, річні збори Головного Уряду УНСоюзу винесли цілий ряд важливих постанов та напрямних для праці в майбутньому. Крім ухвалення 10,000 долярів на народні цілі, крім перебрання ініціятиви в організуванні Вищих Освітніх Курсів та цілого ряду інших постанов, видвигнено гасло збільшення Союзу до 55 тисяч членів та поведення організаційної праці в двох важливих напрямках: серед народженої тут американсько-української молоді та серед нової української імміграції. Це без сумніву найважливіше рішення цих зборів, бо воно має з'єднати в спільній праці для спільного добра дві природні екстреми американсько-українського загалу, для чого єдиний Український Народний Союз може дати найтверддшу базу та найширші форми, створюючи найкращу синтезу американсько-українських ідей. Це є чергове велике завдання на шляху невпинного росту цего загально-українського добра — Українського Народного Союзу, і спільним обов'язком цілої американсько-української громади є докласти усіх зусиль, щоби це чергове спільне завдання для спільного добра було здійснене.

Не для миру і не для науки

Тридневні наради так званої „Культурної й Наукової Конференції для світового миру", що відбулись в Нью Йорку, виявили наглядно тільки те, що було заповіджене усіми тими, що визнаються на совєтській пропаганді. Це не була ніяка „наукова" чи „культурна" конференція, хоч — на жаль — між учасниками були і такі, що їх можна зарахувати до наукового світу.

Хто читав обєктивні звідомлення з цеї „конференції", той мусів прийти до переконання, що на тих нарадах „учені", „письменники" та „мистці" говорили на вічевий лад як пропагандисти, а деякі послугувались звичайною демагогією, чи звичайною брехнею, як це було з совєтськими делегатами. Тих останніх могло навіть дивувати, як можна було їм прибути до чужої країни на публичне зібрання і повторити ті неправди про владу цеї країни та життя в ній, які вони розголошують в Москві. Та це, що ми вважаємо свободою слова і джентелменством демократії, вони вважають її найбільшою слабістю. Націстівські провідники (особливо Гебельс!) свого часу прямо висміювали подібне джентелменство німецької демократичної більшости, кажучи, чому їм не користуватись глупотою демократів, яка їм помагає здійснювати їхні цілі. Наслідки такої терпимости прихильників демократичних метод, добре знаємо. Комуністи використовують в Америці різних „лібералів" у такий самий спосіб, як націсти використовували в Німеччині демократів. Вихористали їх вони теж і на своїй черговій імпрезі, якою була „Культурна та Наукова Конференція для світового миру".

Д-р Норман Винсент Піл, проповідуючи минулої неділі в Марбл Колiджейт Чорч у Нью Йорку на тему згаданої Конференції та сесії в Медисон Сквер Гарден, говорив про „червону інвазію". Казав, це не був напад ворожих армій, але „людей з такими поглядами, які нас знищили б". Д-р Піл, заявляючись за повну свободу слова, додав, що люди, що прибувають з Москви, не мають свободи, а мусять тільки повторяти десятками разів одне й те саме, що їм подиктував Кремль. Вони не є людьми зо своїми власними думками, а тільки маріонетками. До того їх вивчено брехати і уживати усіх нечесних способів, якщо тільки це помагає їхнім цілям. Це, казав д-р Піл, є наука Леніна і Сталіна. Тому, кожн хто слухає цього, що говорять совєтські делегати, повинен добре памятати, хто їх вивчив так говорити.

Комуністи постягали на цей з'їзд, кого тільки могли дістати з „учених", „письменників" та „мистців" в Америці, але своєї цілі таки не осягнули, бо американський загал уже тепер краще визнається на аранжованих комуністами імпрезах. Які вони не були б — це маніфестації за Росію, а проти Америки. Проте школа є, бо Кремль визискає цілу ту конференцію на баламучення підбитих ним народів. Мовляв, спускайтеся на дно! Навіть в Америці тріюмфують представники Москви і перемагають.

Польська книжка про Україну

Д-р Станіслав Скшипек, автор англійської книжки про Галичину, видав 1948 р. розвідку під назвою: **„Українська державна програма на тлі дійсности"**. Автор зібрав у своїй книжці, що вийшла в Лондоні коштом „Союзу південно-східних земель Польської республіки", матеріяли для освітлення польсько-українських відносин у минулому та в сучасності. На цю книжку треба нам звернути увагу. В передмові д-р Скшипек пише про вагу української проблеми в міжнародній політиці: „Поряд з Росією і самими українцями, серед яких з усе більшою силою почав відроджуватися незалежницький рух, сьогодні в українській справі є заінтересовані всі народи центрально-східної Европи, поневолені Совєтською Росією".

Проте, визнавши вагу української справи, Скшипек у своїй праці дуже старанно пробує доказати, що ідея утворення незалежної і соборної України не має ґрунту. Як це він робить? Дуже просто: автор використовує числа статистики і ними хоче показати, мовляв, українці живуть у своїй політиці фантазіями.

Д-р Скшипек подає числа втрат українського народу під большевицькою Москвою. Він стверджує загально відомий факт, що Україна під владою Москви від року 1917 до 1939 не зросла в числі. Одночасно народ московський виріс до 100 мільйонів! Скшипек робить припущення, що на Україні українці ледви складають половину людности. А коли так, то, мовляв, український елемент не в силі буде опанувати своєї території. Тому — радить українцям д-р Скшипек — вигідніше українцям зректися Галичини і Волині на користь Польщі і зосередити всю увагу на свої східні землі.

Цей висновок польський автор уважає за справедливий і доцільний. Спільний польсько-український фронт проти Росії Скшипек уважає за можливий тільки тоді, коли б українці визнали польські „права" на Галичину („Східню Малопольщу") і Волинь. Інакше — пише Скшипек, Польща була б у ролі сторони, що дає, а Україна тої, що бере...

Д-р Скшипек обіцяє українцям допомогу Польщі для утворення незалежної України, якщо б ми зреклися наших західних земель. Цікаво зазначити: Скшипек не хоче міряти польської проблеми тією мірою, що Україну. Приміром: чи може польський народ заповнити простори між Бугом і Одрою та Найсою, що тепер належать до Польщі? Що буде з поляками, коли їм, окрім цих просторів, дати ще Білу Русь і західні українські землі — Волинь і Галичину?

Скшипек виразно **не любить українців**. Для нього сумнівне, чи українці мають право до традиції Київської держави. Він — з того факту, що княжа династія на Московщині була родом із Києва — готовий уважати і Московщину за наслідницю Старо-Київської держави. Чи теперішня Англія, що має династію з німецького Ганноверу, уважає себе за дідичку Ганноверської держави?

Скшипек згірдливо пише: „Для українців історія — це не тільки наука, що має завдання по змозі точне і згідне з правдою представлення дійсности, але і знаряддя політичної боротьби, щось, що хоче видавати себе за історію, а не перестало це бути пропагандою". Таке твердження д-р Скшипек мусів би підперти фактами. На жаль, він цього не зробив. Ми — зі свого боку — можемо показати на таких польських істориків, що всіх сил докладали на те, щоб служити польській пропаганді, особливо проти українців (Равіта Гавронський, „Вацлав Собєський" і багато інших). Школа Володимира Антоновича і Михайла Драгоманова, що ставила, як перше завдання шукання історичної правди, хоч би вона була і нам самим неприємна, лишила в українській науці певне коріння. І Михайло Грушевський, про якого зневажливо пише д-р Скшипек, належить до найбільших істориків 20 віку.

Через свою нехіть до українців Скшипек уважає за передчасні і небажані всякі пляни міждержавного зближення України і Польщі. Українські західні землі йому потрібні лише на те, щоб мати зв'язок з „природними союзниками" — Румунією і Угорщиною...

Як бачимо, книжка Скшипека — це нова пісня на старий лад. Хоч нема в ній повного заперечення української проблеми і нашого права на самостійність (п. Скшипек, напр., „дарує" Україні Донбас і Крим), але за ці „дарунки" він вимагає, щоб ми зреклися своїх 8 мільйонів громадян у Західній Україні.

Дивні люди: Західна Европа і людство тремтять перед російським імперіялізмом, на карту поставлене буття великих держав і народів, але п. Скшипек марнує час на те, щоб доказати своїм землякам-емігрантам, які „несправедливі" українці, що хочуть жити вільно на власній землі. Британська імперія упорядковує справи своїх колоній на засаді рівноправности і свободи, дає волю мільйонам кольорових народів..." А в цей час „цивілізований" п. Скшипек виступає з претенсіями панувати над країнціями і називає це — „правом"...

П. О.

Лев Ясінчук.

З нашої щоденности

Частина українського народу, що у свої поневільній мандрівці, спричиненій політичними умовинами на рідній землі, спинився немов подорозі в Австрії, дожидаючи дальшої мандрівки на постійніше поселення. З близько 20 тисяч душ залишилося сьогодні малощо понад половину, а й це число маліє майже з місяця на місяць. Та не зважаючи на свою розсіяність по всіх австрійських країнах, не зважаючи на свої осідки по таборах і по приватних помешканнях, всі вони обєднані тією самою провідною думкою: зберегти свою українськість та робити по своїм силам українську роботу для піддержання й живучости власного українського духа, щоб як найвидатніше піднести, поширити і скріпити українську справу та помогти власному народові чесно видістатися на волю, а собі заслужити право на плекання у мріях поворот на Батьківщину не в характері блудних синів, але як дорогі діти. Важко, навіть дуже важко доводиться жити з кожною наступною хвилиною, бо стісненість щоразбільше можливости якогонебудь заробітку в міру намагань автохтонів управильнити і сконсолідувати господарські й політичні відносини в їхній країні. Твердість матеріяльного тягару помітний на пр. у такому обяві, що не зважаючи на розмірно чисельний виїзд, деякі табори таки збільшують число українських мешканців. Значить — до них напливають щораз нові семі, що дотепер жили приватно. Ще тільки ті, що мусять, що пов'язані своїми заняттями в українських установах, остають до остаточности „на волі", дожидаючи обіцяної заробленої платні, якої їм від кількох місяців ніхто не платить, бо нема з чого. Це може відбитися навіть дуже відємно на українській справі, коли б н. пр. учителі української Братської гімназії у своїй матеріяльній безвихідности перенеслися до табору, як це вже деякі були приневолені й зробити. Але що ж, на це нема в нас сили, а сама добра воля не вистачає!

Та назагал скитальці не зневірюються, не падуть духом. Силою розуму й волі, загартовані твердістю долі, держаться вони доволі бадьоро, почуваючи себе немов одною родиною. Спрагнені виявів свого існування ,вони як добрий інструмент резонують кожний правильний згук. Повно їх у церкві в неділі, повно їх на всяких сходинах з різних нагод, щоб тільки разом, щоб тільки не забракло їхньої участи. Таким уживлюючим, обєднуючим моментом були в останніх днях роковини Шевченка. Коли дома вони сходили вже на трафаретну обовязковість, то тут вони являються дійсно великим національним святом, з якого українська душа виходить сціленою, загрітою до розпалености пророчим ніжним погромовим словом українського ба — вселюдського генія. Нарід, що має Шевченка, а з ним й глибоку мистецьку форму висказати свій заклик, наказ, осторогі і шлях не тільки на час занепаду й неволі, але й на час світлости народу — не може пропасти. Це вичуває й про це впевняється. еміграція ще твердше, як це було в кращих обставинах на рідній землі. Очевидно — було б може зайвим описувати Шевченківські обходи в різних місцях. Вистане тільки для історії еміграції відмітити, що всі вони, чи їх уладжували старші, чи студенти, чи школярі, були оповиті пієтизмом до великого Сина України, глибокою вірою в його надхнені слова й гарячим бажанням іти за вимоги, доки не „оживе добра слава, слава України".

Наказне (від французької окупатської влади) представництво українців в Інсбруці підпадає саме тепер деякій зміні у проводі. Дотеперішній керманич тієї організації, доцент д-р Ю. Фединський, перейшов після року свого видатного, наскрізь демократичного режиму, на працю в ІРО. З того приводу поставили українці на своїх сходинах 12 березня ц. р. нове „терно" для вирішення французькій владі, хто з нього має бути теперішнім представником. Дотепер так складалося, що французи брали під увагу першого з „терна". Якщо б так склалося й тим разом, то представником був би проф. тутешньої гімназії, Іван Бурда, людина чесна, працьовита й обовязкова. Тоді можна б припускати, що справи поточаться знов

(Докінчення на стор. 4-тій).

УЛАС САМЧУК

СОНЦЕ З ЗАХОДУ

РОМАН.

56)

Вона поглибила тільки свої ямочки на щічках. — Не можу на неї гніватись. Це єство жіночого роду так скромне, що я мушу бути з ним овечо добрячим. Але ти трошки одягнись...

— Ну... Одягнусь... Певно... — тягнула вона слово за словом, при тому протягалась сама, мов кішка. Механічно гасила цигарку в попільниці...

— Чи не могла б я вам запропонувати чашку мого чаю? — сказала вона з розсміяними очима Кальчукові.

— Ага! Попала! Маємо чудовий чай!

— Там вип'ємо вина!

— Ні. Чай! Чудовий, пахучий, такий, як варить моя Ема! Ех, ти! Емо! — підійшов до неї, обняв її щоки долонями і звучно поцілував уста.

— Вона мене властиво спасла. Ти ж знаєш... Я було вже втріскався в іншу. Прийшла, застала мене в баранячій позі, обняла, мов вуж, і вирвала.

— Ще не знаю, — повільно каже Ема, натягаючи червоні виступці з золотими пушистими китицями.

У неї прекрасне, тріпотливе тіло. За таке тіло варто зробити навіть купу гріхів. Демо хоче вазити її собі. Не дам!

— Це все ще питання, — каже Ема. — Я тільки лінива. І це властиво спасає мене від нового експерименту... Демо має хороші наміри, і я його прекрасно розумію...

Пили пахучий, добрий чай. Пахло м'ятою. Було тепло, якраз тепло, так, як буває, коли в жилах тече гаряча кров, а душа повна гарячими надіями. Кримський підходив до вікна, там падали білі шматки з неба. Унизу гуло кілька моторів. — Мені все здається, що ми на кораблі, — каже він. — Пливемо! І гаразд! Головне — не думати, що це кінець!.. Маю ось тут найкращих двоє людей: Ема й Панас! Так от знайте: кажу вам напередодні такого Нового Року, що можливо я буду тут довго пам'ятати не тільки ми. Я проживаю хвилини мого заверщення. Ні. Не думайте фальшиво! Я ще не вмру. Але в ці дні я чую себе в порсторах. Чую себе в історії. От ця порцелянова чашечка чаю, ось ці олив'яні очі, ось цей бурштин жіночих кіс, ось цей револьвер у кишені, ось ці шматки на столі... Чи знаєш, — казав він до Кальчука, — що значать для мене ці хвилини? І саме тепер, у цей час, я пізнав чародійство любови двох жінок... Це чари! Це отрута. П'ю її і впиваюся. Я сам люблю і хочу, щоб любили всі. Коли я вранці прокидаюся, я чую виразно, як по всіх моїх жилах тече трунок любови... Я п'яний кожного ранку... Вже з ранку, як тільки розплющу очі...

Пара з чашок підіймалася й мішалася з димом. Пальці Еми з рубіновими закінченнями димляться димом „мемфіс". Її ще немальовані уста творчо посміхаються. Незграбний Кальчук роз'яснено дивиться в цю симфонію, де любов горить, мов огник з оливи, де мішаються барви і барви захопленої уяви, де розкидаються і згортаються сувої старих пергаменів, на яких писано багато знаків завороженої приваби.

У телефонній комірці гостинниці весь час кричать: — Нема! Дуже шкода! На жаль, нема! — Ті вигуки посилаються у різних напрямках — до Відня, до Волового, — до Варшави. Нема! — кажуть на всі боки. Все тут, до останнього кутка, вже запхане. Тут забагато людей. Всі сюди хочуть, і тому тут ніде нема зайвого місця.

У всіх залях і коридорах шум і рух. Здається, сюди увірвався гураган, що не знає, як звідсіль вирватись. Вигукують, підносять до привітання по-римськи руку, вигукують слова. Два чужі типи в гумових плащах, на яких не встигли розтопитись клапті снігу, вхналися до портьєрні. З ними дві вимальовані дами у каракулях... — Не маємо, на жаль, — каже портьєр ломаною німецькою мовою. — Кайн цімер! Шаде! Ми б самі хотіли їх мати, але нема!...

Пани і дами пхаються далі. Їх це не переконує. Людська повінь нестримно росте. У великій залі маскарада. У малій купчаться всі постійні гості. З чехами мир. На маскараді мають бути міністри і генерали. Містер Вінч повернувся з Ясіня, де він перефотографував усіх гуцулів. Бігають тонконогої молодики в одностроях пожежників. Містер Вінч хотів ванну. Даремно. Ванна зайнята від ранку до вечора, мов біблійна купіль овеча. Містер Вінч неймовірно страждає і це переноситься на ділу політику Карпатської України. Це ще добре, що він знайшов ось якусь дірку, куди впхав своє довге і тонке тіло, яке бодай може закурити люльку та випити склянку гарячого вина. Він хотів віски, але і тут потерпів ще раз невдачу...

Боже, скільки тут зараз трагедій. Та сотня людей у каракулях, що тисняться при двірях і що звикла до простору, напевно почувається, мов на страшному суді саме в ту мить, коли Христос каже: йдіте в геєнну огненную!...

Містер Вінч має перекладача з уряду пропаганди і веде з ним сугубо прозаїчну мову. Вони читають останнє число „Нової Свободи", а там самі розмови про якогось графа Телекі, що відважився сказати, ніби та сама Карпатська Україна все одно не уникне корони Святого Степана.

Вся решта світової преси — гер Кляйн, пан з „Нового Часу", рожева пані з „Журналю", що також повернулась з Ясіня, сидять у дуже тісному куті і регочуться трьома мовами одночасно. Вони не кажуть, чого їм так весело, але їм весело.

— Бий руку, Кримський; — гуде пан з „Нового Часу".

— Стоп! Що є?

(Дальше буде).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1949 РОКУ

НОВІ ВІДДІЛИ.

Зорганізовано нові відділи У. Н. Союзу під числом 431, в Ст. Джонсвіл, Н. И., і ч. 447 в Вел Дор, Квібек, Канада.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 8. Проч Лійна.
В. 9. Салак Олена, Лучканин Андрій, Лойд Джеймс Р.
В. 11. Загродніček Катерина, Загродніček Анна.
В. 14. Кульчицька Марія Т., Кульчицький Богдан, Кульчицька Анна, Кульчицький Дмитро.
В. 17. Шур Юрій.
В. 20. Войтович Ольга.
В. 30. Шікавич Марія.
В. 31. Касмірі Єлизавета.
В. 38. Фалат Петро.
В. 39. Коч Ева, Луцишин Теодор.
В. 55. Войчук Стефан, Глова Олена, Сігній Лідія, Сігній Ворис, Торчинович Вартоломій, Глова Михайло, Цікало Ірина, Воднарчук Василь, Торчинович Олександра, Дончук Зосим, Заяць Атаназій, Нагорський Михайло, Пудик Іван, Куцалаба Василь, Воднарчук Меланія, Куцалаба Анна, Дмитришин Лідія, Нагорська Антоніна, Заяць Ева, Пудик Христина, Воднарчук Дмитро, Цікало Осип.
В. 61. Незелська Катерина.
В. 63. Пітик Петро Е., Гуня Ольга, Рісковський Олекса, Михалишин Павло, Темсик Марія.
В. 69. Нарадовій Михалина Н., Козіцький Володимир, Нарадовій Фред.
В. 71. МкКоський Ленард П.
В. 83. Козак Іван А., Мрук Иосиф М.
В. 94. Ярецький Петро, Ярецька Ева, Кумка Антін, Войтишин Анна.
В. 97. Вабірад Петро.
В. 106. Дуб Іван.
В. 120. Манастерський Павло.
В. 125. Зуль Силвія, Целевич Уляна, Масник Ольга.
В. 133. Солчаник Люба, Солчаник Стефанія, Солчаник Богдан.
В. 136. Гайдош Іван.
В. 138. Козюх Иосиф.
В. 139. Ларсон Мюріел Т.
В. 146. Девант Михайло.
В. 147. Шатський Іван.
В. 161. Федуско Микола.
В. 173. Розак Марія, Щерба Агнеся.
В. 178. Оссолінський Джералд.
В. 183. Делюгас Ловійза В.
В. 194. Сворак Анастазія.
В. 200. Попик Иосифа.
В. 204. Турчин Теодор.
В. 206. Ліпський Реймонд.
В. 207. Вутинський Михайло.
В. 219. Парк Юрій А.
В. 220. Нівранський Павло, Нівранський Перла.
В. 221. Паславська Анна, Мадій Дмитро, Масник Грегорій, Мацюк Вілям В., Масник Стефан, Масник Ігор.
В. 223. Худоба Розалія М., Худоба Иосиф Л.
В. 229. Смолинець Маргарета.
В. 230. Сухара Іван, Маркович Стефан, Начім Теренс.
В. 233. Задорожний Іван, Енгель Катерина.
В. 242. Шварц Вінцентій С.
В. 247. Базилюк Дорота, Сас Іван.
В. 252. Вавоpовський Михайло.
В. 254. Мельник Андрій 2, Ткач Маріянна, Мішка Катерина.
В. 265. Терлецька Катерина.
В. 266. Вішко Евген, Дитюк Іван.
В. 271. Чорній Володимир.
В. 274. Кіт Петро.
В. 275. Гречин Михайло, Гречин Тесій.
В. 278. Турчин Марта.
В. 281. Кривий Антін, Гриник Лев.
В. 290. Гной Юліян, Харандюк Параня, Врухальський Юрій, Врухальська Софія, Гной Роман, Гной Параска.
В. 292. Росел Анастазія.
В. 293. Тимчишин Роман, Чарнецький Михайло Д.
В. 296. Комінко Катерина.
В. 303. Кравець Розалія, Хохла Ілина Р.
В. 316. Кісіль Володимир, Гаврилюк Марія.
В. 317. Маринюк Стефан.
В. 319. Коник Стефан.
В. 320. Озарків Григорій, Байда Марта, Марченко Анна, Голойда Михайло, Хомущак Анна, Шерстюк Настя, Хоміщак Михайло, Вітенко Роман, Бадзай Пахомій, Шестюк Петро, Бадзай Евдохія, Марченко Микола, Марченко Микола мол.
В. 324. Пасічник Ігор.
В. 336. Копустинський Вілям.
В. 345. Гуцаль Катерина.
В. 347. о. Жалехівський Богдан, Желехівська Надія.
В. 348. Гідовська Анна, Ярош Меланія, Гідовська Катерина І.
В. 350. Круликовський Іван.
В. 353. Дмитрів Стефан.
В. 356. Романів Пилип мол., Романів Петро.
В. 361. Ягодзінський Іван, Ковальчук Стефан, Олешко Вілям Г., Берків Мирослав, Пацура Иосиф, Хміль Стефан, Прус Анна, Прус Грегорій, Шайб Зофія, Прус Дмитро, Прус Роман, Флис Михайло, Флис Текля, Хміль Володимир, Прус Роман, Прус Грегорій.
В. 363. Тканик Іван, Вітрук Юрій, Подскальна Марія.
В. 369. Курій Михайло.
В. 372. Лінчик Станислав Т., Наземець Вайола.
В. 373. Кісіль Анна.
В. 375. Тарнавська Анна, Іваш Лидія, Тарнавський Петро, Потошник Станислав, Данківська Татіяна.
В. 379. Романчук Лотій, Пасемко Володимир Т., Йорк Иосиф.
В. 385. Ковалів Марія.
В. 390. Яцивич Дорота, Яцивич Юлія.
В. 402. Вриняк Павло.
В. 406. Яцишин Катерина, Марущак Юрій Е., Марущак Лусіль М.
В. 414. Кохан Верта, Кохан Василь.
В. 431. Мартинюк Олена, Мартинюк Володимир, Мартинюк Катерина, Целюх Стефан, Мартинюк Ярослав, Мартинюк Петро.
В. 432. Вікарук Гордон, Фечко Маріян, Шелест Володимир, Макаревич Володимир.
В. 441. Юрик Стела.
В. 445. Кома Стефанія М., Кобак Стефан, Паньків Іван, Паньків Анна, Сервило Катерина, Совяк Осип, Селецко Михайло, Дреботій Лонгин, Сервило Петро, Маланчук Роман, Сидорак Орест, Войчук Іван.
В. 446. Водощук Микола, Вабій Дмитро, Дмитрів Василь, Латюк Дмитро, Стецький Петро.
В. 447. Гаврилюк Михайло, Кавінський Володимир, Гельнер Остап, Калин Іван, Пришляк Михайло, Ткачишин Стефан, Фецич Микола, Мигович Микола, Деркач Дмитро, Середа Осип, Питлований Володимир, Макар Йоган, Огоновський Михайло, Лисецький Микола, Співак Іван, Салдан Гнат, Стасів Микола, Гірняк Роман, Макар Михайло, Ринденко Трохим, Спасів Пилип, Матійчів Василь, Литвин Микола, Максимишин Микола, Скрепіль Олекса, Станіславський Михайло, Савюк Герман, Лавровський Стефан, Лущик Григорій.
В. 451. Гулка Богданна, Томко Розалія, Дацьків Павло, Гриневич Михайло, Гриневич Микола.
В. 458. Момчук Павлина, Яремус Марія, Зварич Анна, Овчарчин Филимон, Кумбрей Леонід.
В. 459. Фіорилліно Иосиф.
В. 464. Вейковський Дмитро, Сорока Григорій.
В. 466. Крутиголова Петро, Пич Гринько.
В. 473. Радзівіл Оксана М., Уличній Михайло, Клюнник Анна, Вітко Павлина, Улична Марія, Ключник Ірина, Іванюк Галина, Руда Марія, Сидор Катерина, Дзеревич Адріян, Війч Ольга, Хвалик Владислава, Шайнюк Марія, Жовнірчик Марія, Бучацька Олена.
В. 477. Іваницький Віктор.
В. 478. Стахів Анна.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Ференц Максим.*
В. 45. Шайник Павлина, Заболотний Теодор.
В. 59. Венгринович Володимир 2, Венгринович Зофія.
В. 78. Вдовяк Антонина, Вавришко Ванда, Іздепський Іван, Вавришко Тома.*
В. 130. Гусак Евген, Варияк Ілько, Дутко Михайло, Дутко Олена.
В. 158. Кубаль Іван П.* Кубаль Ольга, Ланда Антін,* Ланда Юлія, Туранська Ярослава. Туранський Мирослав.
В. 200. Сташків Іван.*
В. 218. Гелвак Катерина А.
В. 221. Буцяк Володимир.*
В. 296. Зарічняк Андрій.
В. 357. Колоновська Марія О.
В. 361. Ризвенюк Іван.
В. 365. Войчак Михайло,* Стапів Максим.*
В. 386. Ворона Іван.*
В. 413. Мaладович Ірина.
В. 421. Прокопеч Иосиф.*
В. 473. Горнофлюк Евген.*

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 14. Палиця Марія, Жидовська Анна, Жидовський Петро, Палиця Дмитро.
В. 48. Грен Силвестер, Грен Антін.*
В. 59. Сливінська Тесій.
В. 97. Кавенський Иосиф.*
В. 100. Русак Марія К.
В. 112. Попович Марія, Попович Катерина.
В. 134. Адамська Олена.
В. 155. о. Рудницький Алдо.
В. 180. Жеребняк Григорій.*
В. 230. Вурій Андрій.
В. 287. Юніят Анна.
В. 310. Гура Вронислава, Гура Петро.
В. 312. Корінчок Микола 2,* Корінчок Ветій.
В. 347. Макринський Леон.*
В. 361. Сагаль Марія.
В. 406. Добранський Іван,* Добранський Иосиф,* Добранська Любов.
В. 431. Целюх Агафія, Целюх Стефан,* Кирилюк Іванна, Кирилюк Роман,* Кирилюк Дмитро.
В. 432. Кіт Лукіян.*
В. 445. Стадник Василь.*

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 62. Пугар Михайло.*
В. 102 Павлина Павло П.
В. 168. Кароль Іван.
В. 170. Палик Дорота Е.
В. 221. Паславський Михайло, Оленик Анна.
В. 339. Ренеберг Ева.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 20. Запородзіян Стефан Р.,* Костюк Марія.
В. 25. Новак Микола.
В. 31. Якубів Григорій 2.
В. 42. Коваль Марія.
В. 67. Патиник Мирослав.*
В. 71. Ганко Наталія.
В. 72. Давенпорт Ірина, Мацик Иосифа.
В. 82. Джира Василь,* Змба Іван.*
В. 87. Гавран Олеся.
В. 102. Гнилка Мирослав.
В. 106. Мілкер Ольга.
В. 108. Сілецька Стефанія, Сілецький Володимир.
В. 117. Борис Ксеня, Борис Іван.
В. 130. Кудлик Марія, Качоровський Микола, Качоровська Анна, Кудлик Ольга, Юрковський Іван,* Юрковська Марія.
В. 133. Лесків Михайло.*
В. 142. Левчак Фредерик.*
В. 154. Турок Іван.
В. 161. Новерс Вілям.*
В. 164. Кукорло Розалія.
В. 170. Малінкевич Франко,* Малінкевич Анна И.
В. 180. Мончак Іван.
В. 204. Мартинюк Теодор.
В. 219. Озга Петро Н. мол.*
В. 237. Кулиняк Ольга.
В. 253. Омеленчук Лука.
В. 261. Гребович Олекса,* Гребович Григорій,* Гребович Зофія.
В. 270. Пікарський Данило.*
В. 287. Мудрик Дженій.
В. 292. Гаврильчів Михайло.
В. 293. Свірський Ворислав.
В. 305. МкКоло Софія.
В. 310. Веймак Михайло 2,* Веймак Марія.
В. 334. Хмарик Микола,* Хмарик Олів Дж.
В. 347. Радзевич Стефанія.
В. 361. Савчак Ірина, Скасків Микола, Мартинюк Теодор.*
В. 367. Гриник Тарас.
В. 371. Юнка Віра, Малик Марія.
В. 408. Яремчук Іван.*
В. 414. Погода Тесій.
В. 415. Гричкевич Меланія.
В. 441. Заверуха Іван,* Лукинчук Андрій,* Лукинчук Марія.
В. 445. Сало Петро,* Гнатюк Вілфред О.*
В. 456. Рогатин Володимир.
В. 458. Волеста Михайло, Крілик Марис,* Цар Остап,* Кубояк Петро.
В. 464. Калита Стефан,* Ярич Володимир.*
В. 473. Сулатицький Микола.*
В. 474. Вілак Вілям.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 130. Гура Петро, Гура Вронислав.
В. 134. Гогіль Ева.
В. 190. Вурій Андрій.
В. 192. Целюх Стефан, Целюх Олена.
В. 219. Гудзяк Анна, Гудзяк Вілям.*
В. 305. Корінчок Ветій, Корінчок Микола2, Рихальська Зофія.
В. 320. Грен Силвестер, Грен Антін.
В. 346. Русин Марія.
В. 393. Баковська Михалина.
В. 404. Добранська Любов, Добранський Иосиф, Добранський Іван.
В. 415. Жеребняк Григорій.
В. 464. Слободанюк Олена.
В. 473. Ковальчук Антін,* Кіт Лука, Карвацький Теодор.*
В. 474. Чабан Марія, Чабан Григорій.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 62. Пугар Михайло.*
В. 102. Павлина Павло.
В. 168. Кароль Іван.
В. 170. Павлик Дорота Е.
В. 221. Паславський Михайло,* Оленик Анна.
В. 339. Сорока Ева.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 305. Мащак Василь.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ:

В. 160. Мильничук Танка.
В. 180. Зепко Франко Теодор.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 22. Гаврилюк Стефан.*
В. 64. Крузельник Марія.
В. 204. Савчук Пилип.
В. 229. Цурій Стефан.
В. 237. Пастернак Михайло.*
В. 270. Турчинська Олена, Турчинська Юлія, Турчинська Марія, Турчинська Евгенія.
В. 296. Зарічняк Андрій.*
В. 325. Мазур Марія, Єдинак Андрій,* Гришко Анна.
В. 334. Юрчишин Михайло.*
В. 375. Прон Володимир.
В. 384. Карабін Михайло.*

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 1. Сметана Марко.
В. 27. Заяць Василь.
В. 39. Добровяч Петро.
В. 65. Ясина Михайло.
В. 66. Найдан Теофіль.
В. 94. Солодкий Григорій.
В. 112. Галущак Катерина.
В. 113. Вурик Станислав.
В. 130. Куриляк Михайло.
В. 139. Чайка Іван.
В. 176. Мальчишин Микола.
В. 177. Векенбек Иосиф.
В. 179. Заслоцький Михайло.
В. 186. Сухеня Феній.
В. 206. Команицький Лука.
В. 221. Паславський Дмитро.
В. 227. Корназ Василь.
В. 229. Сміливець Андрій.
В. 237. Тиман Іван.
В. 242. Сидор Василь.
В. 262. Кашуба Михайло 2.
В. 278. Іванів Михайло мол.
В. 319. Лизогуб Михайло.
В. 336. Копистинський Силвестер.
В. 364. Сподар Іван.
В. 375. Муневич Антін.
В. 385. о. Титар Володимир.
В. 396. Куруна Марія.
В. 403. Миханцьо Магдалина.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1949 року було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	37,395
В місяці лютім 1949 р. прийнято нових	285
В місяці лютім 1949 р. прийнято наново	34
В місяці лютім 1949 р. прийнято з переступ. листами	33
В місяці лютім 1949 р. прийнято з інших кляс	8
В місяці лютім 1949 р. прийнято зі старого роду обез	—
Разом	37,755
В місяці лютім 1949 р. суспендовано	77
В місяці лютім 1949 р. відійшли з переступ. листами	26
В місяці лютім 1949 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	8
В місяці лютім 1949 р. відійшли до нового роду обезп.	—
В місяці лютім 1949 р. відійшли зо зворотом у готівці	16
В місяці лютім 1949 р. відійшли на безплатне продовж.	1
В місяці лютім 1949 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	2
В місяці лютім 1949 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці лютім 1949 року померли	30
Разом	160
З кінцем місяця лютого 1949 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	37,595

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	5
В клясі А.А.	на $ 500	78
В клясі В.	на $ 750	11
В клясі С.	на $1000	162
В клясі В.В.	на $1500	5
В клясі С.С.	на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 рокбу життя

В клясі О- 500	на $ 500	450
В клясі О-1000	на $1000	298
В клясі О-1500	на $1500	5
В клясі О-2000	на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі Р- 500	на $ 500	5,523
В клясі Р-1000	на $1000	4,169
В клясі Р-1500	на $1500	60
В клясі Р-2000	на $2000	55
В клясі Р-2500	на $2500	8
В клясі Р-3000	на $3000	5

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі Е- 500	на $ 500	4,222
В клясі Е-1000	на $1000	2,093
В клясі Е-1500	на $1500	56
В клясі Е-2000	на $2000	46
В клясі Е-2500	на $2500	5
В клясі Е-3000	на $3000	11

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250	на $ 250	2
В клясі W- 500	на $ 500	4,713
В клясі W- 750	на $ 750	1
В клясі W-1000	на $1000	3,697
В клясі W-1500	на $1500	44
В клясі W-2000	на $2000	24
В клясі W-2500	на $2500	3
В клясі W-3000	на $3000	2
В клясі W-різні суми		72

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів

В клясі Т- 100	на $ 100	[illegible]
В клясі Т- 250	на $ 250	158
В клясі Т- 500	на $ 500	3,411
В клясі Т- 750	на $ 750	493
В клясі Т-1000	на $1000	7,477
В клясі Т-1500	на $1500	176
В клясі Т-2000	на $2000	48
Разом		37,595

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Куланда Стефан І.
В. 3. Сухорський Иосиф, Назімек Іван.
В. 14. Шевкун Михайло.
В. 25. Гладкий Стефан В., Гладкий Вілям Е.
В. 39 Гар Петро Дж.
В. 44. Демчук Ірина М.
В. 45. Шайник Цецеля М., Вейз Роберт Л.
В. 50. Гармич Джійн А.
В. 55. Цікало Оксана, Куцалаба Роман, Цікало Катерина, Дмитришин Богдан, Куцалаба Михайло, Пудик Володимир, Глова Оля, Сігній Ярослав.
В. 56. МкГерій Роберт Г., Райс Тома М. 3-тій.
В. 57. Стремська Сузанна С.
В. 63. Келар Стефан Е., Волф Реній А.
В. 66. Фединик Лінда А. 2.
В. 75. Гірман Ноні М.
В. 94. Ярецька Олеся.
В. 102. Щелська Лінда Р.
В. 106. Дуб Лінда.
В. 110. Новеський Джерард Р.
В. 121. Елдрич Вудро Н., Елдрич Кароля А., Іванців Михайло А.
В. 123. Мулгерин Елизавета.
В. 125. Цимбаліста Джійна А., Чушак Олена, Улик Синтія Л., Скірник Арета, Струс Орест, Целевич Ларіса О., Ваня Елизавета А.
В. 133. Сальчаник Роман.
В. 147. Гуцайлюк Іван мол.
В. 164. Пипик Соня Ю.
В. 178. Вутлер Джійна К.
В. 194. Сворак Ольга, Сворак Володимир.
В. 200. Валюк Іван С.
В. 204. Душник Маркіян В.
В. 206. Пилипів Лінда С., Липська Каролина А.
В. 207. Вутинський Тома М.
В. 221. Вучер Джійн, Вучер Андрій, Ролмаєр Патрися, Ролмаєр Дайана Л., Джордж Деннс Е., Джордж Джеквелина М., Улик Тома, Солтисинський Володимир, Шкварек Роланд В., Солтисинська Тереса, Шепіт Юрій мол., Мотлюк Ірвінг Е., Мотлюк Нестор І., Цимбалістий Іван, Оленик Тарас М., Мазуркевич Андрій С., Мазуркевич Володимир Ю.
В. 230. Сухар Джо А.
В. 242. Чісмар Юстина Е.
В. 254. Мінко Стефанія, Сворупський Станислав.
В. 267. Яблонська Олена.
В. 276. Щерба Михайло А.
В. 290. Гной Володимир, Гной Оля, Гной Марія, Врухальська Стефанія, Врухальський Роман.
В. 292. Пійт Каролина К., Вожник Вергінія Л.
В. 297. Селестяк Вергенія Д.
В. 304 Верезюк Грегорій Н.
В. 317. Андрусишин Михайло.
В. 325. Сідорко Христина.
В. 336. Котам Герій В., Котам Вілям Р.
В. 338. Мацик Джойс А.
В. 347. Желехівська Уляна.
В. 348. Фрейск Лідія, Пашко Маргарета Е.
В. 361. Царик Ориен 3, Царик Олекса мол.
В. 367. Мельник Джеквелина А., Мельник Роберт І.
В. 379. Струць Ігор.
В. 406. Шук Катерина М.
В. 409 Гойда Доналд М.
В. 427. Павлович Іван А.
В. 431. Мартинюк Марія А., Целюх Марія.
В. 445. Коваль Іванна Л., Сивак Ярослав Р.
В. 447. Лавровський Оксана.
В. 451. Дацьків Ярослав, Дипна Леся, Томків Ярослава М.
В. 463. Вайс Герій Л.
В. 64. Матіяш Марія А. 2
В. 76. Завадська Іванна.
В. 82. Вітінг Варвара А., Зємба Іван А.
В. 85. Корнацький Едвард.
В. 86. Семович Иосиф.
В. 94. Судомір Иосиф М.
В. 108. Сілецька Марія І.
В. 127. Яблонська Юлія.
В. 140. Тим Олена.
В. 164. Кукорло Іван мол., Кукорло Иосиф.
В. 200. Веймак Михайло.
В. 212. Терлецька Елизавета.
В. 230. Черпак Деннс Ю., Сосоцький Едвард М.
В. 255. Вілсон Сера.
В. 261. Гребович Марія, Гребович Иосиф.
В. 275. Хмужинська Емілія.
В. 277. Кармазин Павлина, Кармазин Геновефа.
В. 280. Каторкас Еленора.
В. 287. Мур Андрій.
В. 292. Манчел Іван, Запаренюк Дорота В.
В. 325. Карпінська Маріянна, Сулима Веверлій, Сулима Кароля.
В. 326. Гайдук Михайло.
В. 338. Криник Юрій.
В. 347. Раджевич Данило, Раджевич Едвін, Раджевич Павло.
В. 361. Валацький Микола.
В. 371. Юнка Емілія, Юнка Марія.
В. 393. Щіслове́ка Сандра.
В. 414. Дудик Петро М.
В. 415. Гугра Річард Ф., Райлій Лоіс М., Грицькевич Михайло И.
В. 445. Соснович Лаврентій Л.
В. 478. Васильків Софія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 109. Криник Юрій.
В. 130. Гура Зенов, Гура Юрій, Гура Христина.
В. 192. Целюх Марія.
В. 219. Гудзяк Елсій А., Гудзяк Іванна А., Гудзяк Лорейна Д.
В. 305. Корівчак Давид Н.
В. 423. Настюк Дайана Н.
В. 473. Музика Зенон М., Вітишин Ярослав, Кіт Джералд Ю., Зенчишин Анна, Твердун Віра Н., Твердун Микола Т., Лицар Богдан, Ракочий Глорія.
В. 474. Стацишин Іванна.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 38. Дурняк Данило П.
В. 164. Віцентій Іван.
В. 265. Терлецька Ірина, Терлецький Михайло.
В. 290. Роско Сузанна Ф., Роско Френк Е. мол.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.:

В. 9. Лучканин Андрій.
В. 11. Загродніček Катерина, Загродніček Анна.
В. 17. Щур Юрій.
В. 30. Шіркавич Марія.
В. 63. Гуня Ольга, Пітик Петро, Михалишин Павло.
В. 120. Манастерський Павло.
В. 136. Гайдош Іван.
В. 139. Ларсон Мурієл Т.
В. 147. Шатський Іван.
В. 173. Розак Марія, Щерба Агнеся.
В. 220. Нівранський Павло, Нівранська Перла.
В. 223. Худоба Иосиф.
В. 229. Смолинець Маргарета.
В. 233. Енгель Катерина, Задорожний Іван.
В. 247. Базилюк Дорота, Сас Іван.
В. 274 Кіт Петро.
В. 292. Русель Анастазія.
В. 296. Комінко Катерина.
В. 303. Чокла Розалія І.
В. 316. Кісіль Володимир.
В. 319. Коник Стефанія.
В. 320. Байда Марта.
В. 324. Пасічник Ігор.
В. 348. Дідовська Анна Естер.
В. 356. Романів Пилип мол., Романів Петро.
В. 363. Вітрук Григорій, Ікачик Іван, Підскальна Марія.
В. 372. Наземець Володислава.
В. 375. Поточняк Евстахій.
В. 379. Романчук Люба.
В. 406. Яцишин Катерина, Марущак Лусіля М., Марущак Юрій Е.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ:

В. 3. Луксич Вілям.
В. 121. Качинський Іван.

ДІТИ, ЮО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 137. Концевич Кароля, Концевич Ольга,
В. 206. Липський Роман.
В. 229. Цурій Іван.
В. 357. Чорномаз Катерина А.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Варна Анна О., Варна Сандра Дж.
В. 45. Шайник Реймонд мол.
В. 48. Куцаба Геновефа, Люліс Марія А., Люліс Евген, Люліс Дорота, Люліс Алися.
В. 130. Варняк Ольга Е.
В. 200. Сташків Рута А.
В. 204. Рига Франко, Рига Маріяна.
В. 218. Гелвак Стефан.
В. 291. Кравчишин Григорій.
В. 365. Войчик Михайло, Войчик Иосиф.
В. 425. Бойдер Гейл Л., Бондер Джениса Дж.
В. 446. Гураль Иосифа А. 4.
В. 464. Добко Богдан В.
В. 473. Чабан Тарас Д.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 14. Палиця Ірина, Палиця Василь, Палиця Іван, Палиця Марія, Жидовська Ольга, Жидовська Олександра.
В. 59. Замбрі Джудит А.
В. 310. Гура Юрій, Гура Зенон, Гура Христина.
В. 312. Корівчак Давид Н.
В. 413. Настюк Дайана Н.
В. 432. Кіт Джералд Ю.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 38. Дурняк Данило П.
В. 164. Везендій Іван.
В. 265. Терлецька Ірина, Терлецький Михайло.
В. 290. Роско Сузанна Ф., Роско Франк Е. мол.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 20. Запородзян Леся Г., Запородзян Надія.
В. 28. Войлан Иосиф, Гесь Карл, Гесь Роджер Р.
В. 34. Водалець Олена.
В. 45. Галамаг Петро мол.
В. 48. Куцаба Ленард, Куцаба Роман, Куцаба Христина А.
В. 63. Бобак Іван, Мартин Христина А.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1949 року було в У. Н. Союзі дітей членів	13,496
В місяці лютім 1949 р. прийнято нових	112
В місяці лютім 1949 р. прийнято наново	24
В місяці лютім 1949 р. прийнято з переступ листами	13
В місяці лютім 1949 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	6
Разом	13,651
В місяці лютім 1949 р. суспендовано	57
В місяці лютім 1949 р. відійшли з переступ. листами	19
В місяці лютім 1949 р. відійшли до старших членів У. Н. Союзу	42
В місяці лютім 1949 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	6
В місяці лютім 1949 р. відійшли зо зворотом у готівці	5
В місяці лютім 1949 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	2
В місяці лютім 1949 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці лютім 1949 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці лютім 1949 року померли	—
Разом	131
З кінцем місяця лютого 1949 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	13,520

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.:

В клясі 1-шій	на $500	3,258
В клясі 2-гій	на $500	926
В клясі 3-тій	на $100	2,445
В клясі 4Р	на $ 250	168
В клясі 4Р	на $ 500	2,325
В клясі 4Р	на $1000	846
В клясі 5Е	на $ 250	266
В клясі 5Е	на $ 500	2,293
В клясі 5Е	на $1000	645
В клясі 6С	на $ 500	244
В клясі 6С	на $1000	104
Разом		13,520
З кінцем місяця лютого 1949 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених		51,115

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У.Н.Союзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за лютий 1949 року суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж лютого 1949 року взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. С.

Праця Американського Червоного Хреста

Американський Червоний Хрест — який вже 68 літ служить цій країні та іншим країнам — переводить від 1-го березня свою річну кампанію за фондами. Ціль кампанії — зібрати $60,000,000 на працю в 1949 році.

Крім широкої праці в своїй країні, Американський Червоний Хрест продовжує свою допомогу в інших країнах, зокрема товариствам Червоного Хреста тих країн. За минулий рік, наприклад, було вислано матеріяльної помочі — що складалася почасти з військових та інших надвишок — до товариств Червоного Хреста в 31 країні, аби помогти їм ліпше задовольнити значно збільшені потреби. Дорадники в справах Червоного Хреста є в звязку з 20 сестринними товариствами Червоного Хреста.

Молодечий відділ при Американськім Червонім Хресті також продовжував свою працю на користь зруйнованих війною країн. Вони посилали підручники, зошити, приладдя до писання, одяг та поверх 544,000 пачок з дарунками, вартістю на $1,088,924. Ці пачки пакувалися школярами в школах по цілій країні.

На особливу увагу заслуговують нові допомогові проекти, які переводять окремі відділи Червоного Хреста для закордонних товариств Червоного Хреста. Наприклад, відділ Американського Червоного Хреста у Вилмингтоні, в стейті Делавер, приготовляє 500 пачок з новим одягом для немовлят для одного дитячого дому, що утримує Італійський Червоний Хрест. Відділ Американського Червоного Хреста в Амес, Айова, вислав до Австрійського Червоного Хреста устаткування для кравецької кімнати у Відні, де працюють добровольці. Інші відділи Американського Червоного Хреста, в різних частинах країни, розглядають подібні проекти.

В минулім році Американський Червоний Хрест розпочав також ще іншу ділянку праці — помагати скитальцям, які прибувають до цеї країни, згідно з останнім законом про Ді Пі. Представники А.Ч.Х. роздають їм торбиночки з приладами до шиття та з нитками, різні гри, книжки дітям, а також дають черевики, одяг в тих таборах, де перебувають скитальці, які чекають на відїзд. Молодечий відділ Американського Червоного Хреста старається за забавки та різні гри для дітей скитальців в часі подорожі пароплавом. Два представники Американського Червоного Хреста доглядають в Европі за розпреділенням речей АЧХ між скитальцями та досліджують потреби скитальців. Коли скитальці прибувають до цеї країни, добровольці Американського Червоного Хреста готові їм помогти в який тільки можуть спосіб.

В цій країні за минулий рік Американський Червоний Хрест допоміг 312,355 жертвам 303 катастроф і нещасть, на суму 12 мільйонів долярів. Змобілізував 1,621 норсок, які працювали при нещастях в 35 стейтах. Інші норски обслуговували райони, де з'являлась епідемія дитячого паралічу, доповнюючи кадри місцевих норсок.

Робітники Червоного Хреста обслуговують американські збройні сили як тут, так і закордоном, чи то в шпиталях, чи на інших постах. За минулий рік обслужили 622,000 здорових вояків в їх різних справах та 142,000 хорих. Червоний Хрест полагодив 1,782,000 справ, що торкалися ветеранів та їх родин, витративши на матеріяльну поміч $5,624,000. Представники Червоного Хреста при 84 відділах організації ветеранів допомогли ветеранам в 1,291,700 випадках, що торкалися оплати ветеранам.

12 січня розпочато плян збирання крови. Започатковано це в Рочестері, в стейті Ню Йорк. Для того створено 18 районових центрів. На січень 1949 року 700 шпиталів та 33 клініки пристало до цього пляну.

3,746 відділів Американського Червоного Хреста та 4,845 підвідділів по цілій країні ширять знання між американцями про безпеку та народне здоровя.

Загальна Рада.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Концерт в память Тараса Шевченка.

Старанням Української Громади при вул. 23-тій і Бравн у Филаделфії, дня 20 березня ц. р., в галі клюбу відбувся концерт для вшанування памяти безсмертного поета, генія України, Тараса Шевченка. Концерт випав надсподівано гарно. Саля була виповнена по береги. Були гості з усіх сторін Филаделфії. Були ті, що прибули до Америки перед сорок чи тридцять роками, були їхні діти тут роджені, були і ті, що перед роком чи кількома днями опинились в гостинній Америці. Всі прибули віддати поклін Великому Поетові України й згадати його „не злим тихим словом".

Свято відкрив кількома словами предсідник громади п. Й. Терпелюк, а відтак виступив мужеський хор під проводом п. Т. Хоптяка й відспівав „Заповіт" Шевченка, муз. Стеценко-Кошиць. Виступ хору викликав миле враження на глядачів та бурю оплесків, бо це тут роджені американці, за виїмком кількох, що недавно прибули до Америки. Всі вони убрані в гарних українських народних строях, бо горді своїм українським походженням. Вони вірять у слова Шевченка, що „Встане Украіна світ правди засвітить і помоляться на волі невольничі діти". Вони — ветерани американської армії свідомі того, що кожний патріот американець любить свій нарід, з яким лучить його спільна кров і бажає тому народові волі. І тому хористи не жаліють труду, щоб гідно пропагувати українську пісню і українську правду тут в Америці. Найбільшу заслугу в цьому належить признати їх диригентові п. Т. Хоптякові, який цей хор зорганізував і повячує що тижня цілі вечорі, щоб піднести його на відповідний рівень. Концерт Шевченка виказав, що це йому в значній мірі вже вдалося. Знову ж громада розуміючи вартість свого українського хору для пропагування української пісні гордиться, що своєю моральною і незначною матеріяльною піддержкою причинилась до його зорганізування.

Крім „Заповіту" хор відспівав: „Доборолась Україна", „Реве та стогне Дніпр широкий", „Сонце заходить", „Закувала та сива зозуля", і „Засяло сонце золоте".

Сольові партії виконали пп. М. Мельник, Й. Стебельський, Я. Мадай і Й. Староста.

Тенорове сольо виконав п. Мельник, а дві сольові музичні уркаїнські арії, відіграла знана серед американських українців, челістка п. Е. Кульчицька, при акомпаніяменті П. С. Вейр.

Глибоко продуману й змістову святочну промову виголосив п. О. Татомир. Бесідник, цитуючи „пламенні" слова Шевченка, виказав його безмежну любов до свойого народу та віддання себе всеціло справі визволення України з неволі. Переходячи в коротких словах змагання українського народу до вільного життя, бесідник виказав заслуги Шевченка, який своїми огненними словами збудив український нарід до боротьби за волю , закликаючи: „Борітеся поборете, вам Бог помагає, за вас сила за вас воля і правда святая". І український нарід бореться, бо вірують свойому Пророкові, що „правда переможе", бо хоче всеціло виконати його заповіт й згадати свойого Пророка „В сімї вольній новій". Завдяки Великому генієві Тарасові Шевченкові не має нині сили, щоб спинити український нарід в поході до незалежної — вільної України, — закінчив свою промову бесідник.

Деклямацію до слів Шевченка „Світе тихий краю милий", виголосола з чуттям п. Марія Бакай, а „Учітеся брати мої", виголосив сміло пятилітній скиталець Володимир Іваш.

П. Рудакевич, артист львівського театру, який перед кількома днями прибув до Америки, прямо зачарував приявних деклямацією „Чигирин" Шевченка. Деклямація була віддана з таким чуттям, що приявні вислухали її як завороженi й багато з приявних говорили „ми ще такої деклямації не чули".

Свято закінчено відспіванням американського і українського гимну.

При цім маленька заввага, що такі пісні як „Гандзя любка" та „Колись дівчино мила", невідповідні на Шевченківському святі, хоча б і надпрограмово.

Учасник, М. М.



ГОЛОВНІ КОНТРОЛЬОРИ У. Н. СОЮЗУ ЗУСТРІЧАЮТЬ В ПОРТІ НОВИХ ІМІГРАНТІВ.— Як уже повідомлено, головні контрольори УНСоюзу скористали з нагоди приїзду транспорту нових імігрантів на пароплаві „Дженерал Гаан" до нюйорського порту в дні 17-го березня та вийшли на зустріч новим українським імігрантам. На фотографії стоять: третій зліва гол. контрольор Степан Куропась, біля нього направо гол. секретар Дмитро Галичин, а дальше головні контрольори Іван В. Іванчук, д-р Амвросій Т. Кібзей та Дмитро Капітула. Останній зправа гол. контрольор Володимир Гірняк. Між ними і перед ними представники Переселенчого Осередку в Ню Йорку та новоприбулі.

СФОРЦА В СТОЛИЦІ

Вашингтон. — Граф Карльо Сфорца, міністер закордонних справ Італії, приїхав до столиці як перший делегат для підпису Атлантійського Договору. Він заїхав до італійської амбасади і звідти оприлюднив комунікат про цілі свого приїзду. Він каже, що Атлантійський Пакт це знамя миру. Коли кореспонденти запиталися його, чи він має ще інші справи до наладнання, напр. справу італійських колоній, Сфорца тільки двигнув раменами й підняв руки в гору. Стало тільки звісне, що Сфорца почне розмови з секретарем Ачесоном вже у вівторок.

Угорський міністер утік до Америки.

З Ню Йорку сповіщають, що туди приїхав кораблем ДеҐрас д-р Мікльош Нярадi, колишній угорський міністер фінансів. Йому пощастилося втечи з під-комуністичного режіму Угорщини до Австрії, а звідти до Англії. Як міністер фінансів він їздив до Совєтів на переговори в 1947 р. і там мав важкі переживання.

АЧЕСОН ОЧОЛИТЬ АМЕРИКАНСЬКУ ДЕЛЕҐАЦІЮ В АСАМБЛЕЇ О.Д.

Вашингтон. — Департамент стейту виявив, що секретар Дін Ачесон проведе американську делегацію на перше засідання генеральної Асамблеї Обєднаних Держав найближчого тижня. Після її відкриття 5 квітня Ачесон віддасть провід Воренові Р. Остинові. Разом з Остином братимуть участь в делегації ще такі особи: Джан Фостер Доллес, пані Френклин Д. Рузвелт, д-р Филип С. Джесоп і Бенджамин В. Коген. Їх заступниками будуть: Вилйем Торп, Рей Атертон, Франсис Т. Сейр і Дін Роск.

ПРОПАВ УКРАЇНЕЦЬ ТЕОДОР ВИТІШ

Вест Н юЙорк, Н. Дж. — Стейтова поліція подає до відома, що від 6 січня 1948 р. не прийшов домів, під ч. 5206 Бергенлайн Евеню, у місцевості Вест Ню Йорк (коло Гобокен) у стейті Ню Джерзі Теодор Витіш і від тоді слід за ним пропав. Він був в 1931 р. в стейтовім шпиталі в Трентоні, а перед своїм щезненням бачила його жінка Роза, до якої належить зголосити всякі сліди по її чоловіці, як хто може їх подати. Теодор був високий коло 6 стіп, важив 155 фунтів, мав 39 літ життя, мав ліве плече вище від правого і належав до 287 від. Українського Народного Союзу. Він нарікав, що є кожному тягарем, хоч працював в ресторанті за прилавком як „кавнтермен".

КОМУНІСТИ ПОТЕРПІЛИ НЕВДАЧУ В АМЕРИКАНСЬКИХ ПОСІЛОСТЯХ

Вашингтон, 27 беерзня. — Дж. А. Круґ, секретар внутрішних відносин виявив, що комуністи потерпіли цілковиту невдачу в американських заморських посілостях. Навіть У Порто Ріко, де життевий стандард дуже низький і де панує загальна біда, їм не вдалося здобути грунту. Нема теж доказу великої комуністичної активности в Дівичих Островах, а на Гаваях вони не вспіли зробити поступу у підривній роботі.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 9. березня 1949 р. помер у 62. році життя

ПАВЛО СОДАСЬКИЙ,

член 321 відділу У. Н. Союзу в Фінiксвiл, Па.

Покійний полишив у смутку жену Марію, дітей Софію, Анну, Розалію, Олену, Івана і Иосифа та 5 внуків.

Похорон відбувся 14. березня з укр. катол. церкви св. Ап. Петра й Павла при участи родини, членів і знайомих на цвинтар св. Ап. Петра й Павла. — В. Н. П.!

В. Люба, секр.

Дня 2. березня 1949 року помер у 67. році життя

АНДРІЙ ВОЗЬНИЙ,

довголітний член і секретар Бр. св. Михаїла, від. 357 У. Н. Союзу.

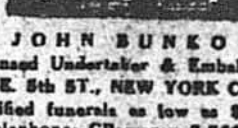
Покійний походив з села Юшківці, пов. Бібрка, Галичина. До У. Н. Союзу приступив 1907 року. Заложив відділ 357 у Нортумберленд, Па.. 1912 року і був його першим предсідником, а опісля був 36 років секретарем. Був 9 разі на конвенціях. Покійний був щирим працівником для У. Н. Союзу. Полишив у смутку жену Юліяну з дому Качоровська, одну дочку вдову Анну W. Mapstone, 2 подружені сини: Стефана і Івана, та 3 внуки.

Похорон відбувся 5. березня з дому жалоби при участи рідні і знайомих до церкви в Шамокін, а відтак на цвинтар Riverview. — В. Н. П.!

С. Возький, секр









З нашої щоденности

(Докінчення зі стор. 2-гої).

гладко, безшелесно, як це було й у попередній каденції.

Тільки в організаційній осередні („Українське Центральне Допомогове Обєднання в Австрії) виявляється деяке хвилювання. Збори українських делегатів з австрійських країн (про це була в „Свободі" з 9. 12. 1948 окрема обширна інформація) вибрали управу, проти якої виступають деякі скупчення. Ці виступи скеровані не так проти діяльности управи, як радше проти — чи з приводу — деяких осіб. В підважуванні членів управи, проти яких нема ділових закидів, дехто добачує розходження з ідеєю демократизму, що вимагає пошанування авторитету, поставленого більшістю. Але ради спокою управа йде на зустріч невдоволеним і скликає на 13. і 14. травня ц. р. нові збори делегатів, що мають виявити, чи тепер така сама більшість.

Серед сірої буденщини блиснув нам на хвилину відрадний день 15. березня, коли то наспіла телеграма, що наш архипастир, Ексцеленція д-р Іван Бучко, в переїзді з Німеччини до Риму зупиниться на кілька годин в Інсбруці. В телеграмі була замітка: „ніяких парад". Та все таки, хоч не громадно, то делегації привітали Достойного Гостя й предкладали йому свої може й докучливі побажання. А Він, як добрий батько, не вимовлявся втомою після своєї кількамісячної важкої візитаторської поїздки у відвідинах свого стада по цілій Західній Европі, тільки приняв усіх охочо, усміхнено, добросердечно, даючи свої вказівки й надії. На залізничому двірці зібралася громада найчільніших представників від духовенства, молоді і старших, щоб бодай кількома словами обмінятися з цим нашим улюбленим Владикою. А він — забув на хвилину на перебуту у Швайцарії свою важку й небезпечну недугу, з блискучими очима й осяяним обличчям благословив зібраних з вікна відїжджаючого вагона. „Якби я міг розкрити вам своє серце, то ви доглянули б, як я радію, що можу вас на хвилину бачити", — були його останні слова.

ТАРЗАН, ч. 2061. Тарзан показує дорогу.



Коли дивна група підійшла ближче. володар джунглів заступив їм дорогу, запитуючи: „Хто ви такі?"

„Ми шукаємо чоловіка, по імені Іван Редзік. Він спроневірив гроші і ми вислідили його аж тут. Ми знайшли тут колибу, заки ще вогонь розгорівся" сказав офіцир у проводі.

„Ось тут усе, що залишилося по Редзікові" — сказав Тарзан — „але я можу завести вас до краджених грошей".

Малпочоловік став на чолі горстки людей, щоб їх завести до печери, а Джена осталася з Тікаром, який дальше харчав з негодування.